

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. P.**, zastoupena JUDr. Martou Pauerovou, advokátkou se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovaným: **1. Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, se sídlem Smetanovo nábřeží 6, Praha 1, **2. Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný Trh 5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 A 28/2016 - 110,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 A 28/2016 - 110, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Městský soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala určení, že žalovaní porušili její právo na uložení druhého oponentského posudku k její diplomové práci vypracované doc. PhDr. J. K., M. A., Ph.D. (dále též „doc. J. K.“) ve Studijním informačním systému Univerzity Karlovy v Praze (dále též „SIS“) a v Repozitáři závěrečných prací studentů UK (dále též „repozitář“) spolu s prvním posudkem a diplomovou prací žalobkyně dle § 47b odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o vysokých školách“), a to tím, že tento druhý posudek krátce po zveřejnění diplomové práce žalobkyně vyňali z obou databází, čímž se dopustili nezákonného zásahu.

[2] Městský soud v rozsudku konstatoval, že dle § 47b odst. 1 zákona o vysokých školách *vysoká škola nevýdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní*

práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Podle městského soudu z použití množného čísla („posudků“) nelze automaticky dovozovat, že k jakékoliv práci je možno nechat vypracovat neomezené množství oponentských posudků. Počet posudků vypracovávaných k příslušným pracím je dle městského soudu upraven vnitřními předpisy vysoké školy, resp. fakulty. Městský soud vyšel ze Statutu Fakulty sociálních věd (FSV) Univerzity Karlovy (UK), Pravidel pro organizaci studia na FSV UK a Studijního a zkušebního řádu UK. Podle městského soudu tyto vnitřní předpisy nestanoví, zda a kdy je možno vypracovat a vložit do SIS či repozitáře více oponentských posudků k jedné diplomové práci. Na základě toho městský soud dospěl k závěru, že k diplomové práci žalobkyně bylo možno vypracovat pouze jeden oponentský posudek, a to tím pedagogem, který byl jako oponent určen garantem příslušného studijního programu. Shledal, že tento oponentský posudek je řádně zveřejněn v příslušných systémech. Jestliže děkan FSV UK povolil vypracování dalšího oponentského posudku (a rozhodl o jeho zveřejnění v SIS), nebyl jeho postup v souladu s citovanými vnitřními předpisy fakulty. Neumístění posudku vypracovaného doc. J. K. spolu s původním a jediným možným oponentským posudkem v SIS a repozitáři nepředstavuje porušení práva žalobkyně a není tedy nezákonným zásahem. Soud rovněž uvedl, že žalobkyně své tvrzení, že při obhajobě byl tento druhý posudek probírán, neprokázala. Městský soud uzavřel, že žaloba není důvodná a proto ji zamítl. Plné znění rozsudku je přístupné na www.nssoud.cz, a Nejvyšší správní soud na něj pro stručnost odkazuje.

II.

[3] Proti uvedenému rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. Nesouhlasila s vyústěním rozsudku městského soudu, že neumístění druhého oponentského posudku nepředstavuje porušení jejích práv. Nezveřejněním druhého posudku došlo k zásahu do jejích práv. Podle stěžovatelky městský soud svůj závěr o možnosti vypracování pouze jednoho oponentského posudku k diplomové práci stěžovatelky opřel nadto toliko o vnitřní předpisy FSV, které nadto v rozsudku blíže nespecifikoval. Stěžovatelka je přesvědčena, že § 47b zákona o vysokých školách nevylučuje, aby děkan fakulty v rámci své kompetence rozhodl o posouzení diplomové práce dalším oponentem. Stěžovatelka dále uvedla, že městský soud v rozporu s jí předloženými důkazy dospěl k závěru, že stěžovatelka neprokázala své tvrzení o tom, že byl při obhajobě probírán i druhý oponentský posudek. Městský soud se nezabýval námitkou, že lze nalézt diplomové práce na FSV i jiných fakultách UK, které jsou posuzovány dvěma oponenty, a dále námitkami, v nichž poukazovala na to, že v rozporu s interními předpisy docházelo k zásahům do SIS a do repozitáře i po finalizaci záznamu u diplomové práce stěžovatelky. Dodala, že posudek prvního oponenta vůči stěžovateli vyznívá nepříznivě a znemožňuje jí plné uplatnění na trhu práce nebo v dalším studiu. Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

III.

pokračování

[4] Žalovaní ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že se ztotožňují se závěry rozsudku městského soudu a navrhli zamítnutí kasační stížnosti.

IV.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

[7] Judikatura správních soudů dovodila, že žaloba proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li zároveň splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a přitom byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Podmínka trvání zásahu, jejíž naplnění judikatura správních soudů taktéž požadovala, již v důsledku novelizace soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dána není. Není-li splněna byť jen jediná z takto kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odepřít a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, dále viz rozsudek ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 As 79/2019 - 61).

[8] Z předloženého spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka v rámci svého magisterského studia na FSV UK napsala diplomovou práci, ke které vypracoval posudek vedoucí této práce JUDr. Mgr. M. P., Ph.D. (dále též „posudek vedoucího“) a dále oponent určený garantem příslušného oboru - JUDr. PhDr. T. K., Ph.D. (dále též „posudek prvního oponenta“).

[9] Stěžovatelka nesouhlasila s obsahem oponentského posudku prvního oponenta, vyvolala proto jednání s děkanem FSV UK, které vyústilo ve vypracování dalšího posudku diplomové práce ze dne 18. 1. 2014, jehož autorem byl garant oboru Mezinárodní vztahy, doc. PhDr. J. K., M. A., Ph.D. Uvedený posudek je založen ve spisovém materiálu. Ve spise není založeno žádné rozhodnutí o vypracování tohoto druhého posudku, obsahem spisu je pouze samotný druhý posudek vyhotovený na formuláři „Posudek magisterské diplomové práce“, v kolonce „oponent práce“ je uveden doc. J. K.

[10] Dopisem ze dne 7. 4. 2014 sdělil děkan FSV UK stěžovateli, že rozhodl o tom, že bude do SIS vložen druhý oponentský posudek k diplomové práci stěžovatelky vypracovaný doc. J. K., a že do SIS bude vloženo rovněž vyjádření stěžovatelky k prvnímu oponentskému posudku (errata).

[11] Ve spisovém materiálu je dále založen rozpis státních závěrečných zkoušek „SZZk magisterský obor MV“ pro den 23. 6. 2014, ve kterém jsou v kolonce pro oponenta u stěžovatelky uvedena jména obou oponentů – „K., K.“. Záznam o státní závěrečné zkoušce stěžovatelky ze dne 23. 6. 2014 pak obsahuje pouze jméno prvního oponenta (dr. K.). Mezi členy zkušební komise je jako předseda uveden doc. J. K.

[12] Z přípisu adresovaného prorektorce UK pro studijní záležitosti doc. MUDr. M. K., Ph.D., proděkanem pro studijní záležitosti FSV UK P. S. ze dne 23. 6. 2014, vyplývá, že proděkan P. S. stěžovatelce na první schůzce nabídl, že fakulta nechá vypracovat druhý oponentský posudek přímo garantem oboru Mezinárodní vztahy doc. J. K., a to s cílem uklidnit situaci. Na druhé schůzce se stěžovatelkou, jejím otcem, děkanem fakulty a studijním proděkanem bylo domluveno, že druhý oponentský posudek bude nahrán do SIS jako příloha k práci.

[13] Z výpisu ze SIS (ze dne 15. 7. 2014) vyplývá, že posudek vedoucího diplomové práce byl vložen do SIS dne 9. 6. 2013, posudek prvního oponenta byl vložen do SIS dne 17. 6. 2013. Posudek druhého oponenta byl vložen do SIS dne 18. 6. 2014. Z výpisu z repozitáře ze dne 22. 7. 2014 vyplývá, že u diplomové práce stěžovatelky byly vloženy oba posudky. V přesně nezjištěné době po 22. 7. 2014 byl druhý posudek odstraněn.

[14] Z výpisů ze SIS a repozitáře (ze dne 20. 1. 2015, ze dne 8. 7. 2015 a ze dne 24. 7. 2015) vyplývá, že v přehledu informací o diplomové práci stěžovatelky chybí údaj o druhém oponentovi doc. J. K. a u diplomové práce není vložen druhý oponentský posudek.

[15] Ve spisovém materiálu je dále založen e-mail ze dne 9. 10. 2014, ve kterém druhý oponent (doc. J. K.) stěžovatelce potvrdil, že v průběhu obhajoby její práce byly předloženy dva oponentní posudky (včetně toho, který vypracoval on sám).

[16] Ve spisovém materiálu je založen i e-mail ze dne 9. 10. 2014, ve kterém vedoucí práce, dr. P., stěžovatelce sdělil, že druhý oponentský posudek je součástí jejího spisu, ve kterém je zaznamenán průběh státní zkoušky, a doporučil jí, aby se obrátila na studijní oddělení s žádostí o vložení druhého posudku do databáze.

[17] Stěžovatelka se dle svého tvrzení v žalobě na studijní oddělení obrátila osobně, ale její žádosti o vložení druhého oponentského posudku nebylo vyhověno.

[18] Prorektorka pro studijní záležitosti doc. M. K. v dopise ze dne 2. 7. 2014, č. j. UKRUK – 5548/2014/III, adresovaném stěžovatelce, odkázala na čl. 18 odst. 5 Pravidel pro organizaci studia na FSV, v nichž je uvedeno, že každou předloženou diplomovou práci „*musí písemně posoudit její vedoucí a jeden oponent*“. Uvedla, že vyhovění požadavku stěžovatelky by bylo v rozporu s vnitřními předpisy fakulty. Skutečnost, že fakulta byla ke stěžovatelce mimořádně vstřícná, nemůže odůvodnit postupy, které nejsou v souladu s předpisy.

pokračování

[19] Stěžovatelka žádostí ze dne 1. 12. 2014 adresované rektorovi UK požadovala, aby do SIS a do repozitáře byly vloženy oba oponentské posudky k její diplomové práci, případně aby byl první oponentský posudek vypracovaný dr. Karáskem nahrazen druhým oponentským posudkem doc. K. Tomuto požadavku rektor nevyhověl (viz přípis ze dne 18. 11. 2015, č. j. UKRUK/13445).

[20] Dne 19. 1. 2017 doručila stěžovatelka městskému soudu žalobu podle § 82 s. ř. s., ve které se domáhala určení, že žalovaní porušili její právo na uložení druhého oponentského posudku k její diplomové práci vypracovaného doc. J. K. v SIS a v repozitáři spolu s diplomovou prací stěžovatelky a prvním posudkem dle § 47b odst. 1 zákona o vysokých školách, tím, že tento druhý posudek krátce po zveřejnění diplomové práce stěžovatelky vyňali z obou databází, čímž se dopustili nezákonného zásahu. Zároveň stěžovatelka požadovala, aby soud žalovaným přikázal obnovení původního stavu ke dni 22. 7. 2014, tj. aby do SIS a do repozitáře vložili mimo její diplomové práce a dalších dokumentů stanovených v § 47b odst. 1 zákona o vysokých školách i oponentský posudek doc. K., a umožnili stěžovateli vložit do obou databází errata (tj. její vyjádření k prvnímu oponentskému posudku). O této žalobě rozhodl městský soud shora rekapitulovaným rozsudkem, který napadla stěžovatelka shora rekapitulovanou kasační stížností.

[21] Optikou výše uvedených zjištění nahlížel Nejvyšší správní soud na daný specifický případ a stěžovatelce přisvědčil v jádru její argumentace.

[22] I podle názoru kasačního soudu z obsahu spisu vyplývá, že ve vztahu k diplomové práci stěžovatelky byly skutečně vypracovány dva oponentské posudky. První posudek vypracoval dr. K., druhý posudek vypracoval garant oboru doc. K.

[23] Podle § 47b odst. 1 zákona o vysokých školách *vysoká škola nevýdělečně zveřejňuje bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.* (důraz přidán).

[24] Z uvedeného ustanovení vyplývá povinnost vysoké školy v příslušných databázích (v nynějším případě v SIS a v repozitáři) zveřejňovat vedle diplomové práce a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby i *posudky oponentů*. Z této povinnosti současně vyplývá i právo diplomanta na zveřejnění uvedených dokumentů. Podle doktrinálního vymezení respektovaného rovněž judikaturou (viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 11. 2005, č. j. 2 Aps 2/2005 - 43, publ. pod č. 1379/2007 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 20. 3. 2013, č. j. 6 Aps 11/2012 - 32), „*veřejná subjektivní práva jsou práva osob založená v právních normách, která umožňují a současně chrání určité chování osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy. Podle jejich obsahu je lze rozlišovat na práva směřující k tomu, aby se veřejná správa zdržela zásahu do svobody osob, dále práva na určitou činnost či plnění správy ve prospěch určitých osob a práva podílet se na správě věcí veřejných.*“ (Vopálka, V., Mikule, V., Šimůnková, V., Šolín, M. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 3; důraz přidán). Jinak řečeno, povinnosti vysoké školy zveřejňovat posudky k diplomovým pracím v příslušných databázích odpovídá veřejné subjektivní právo stěžovatelky na zveřejnění těchto dokumentů.

[25] Nejvyšší správní soud si současně uvědomuje, že není obvyklé vypracovávání dvou oponentských posudků k jedné diplomové práci (více než jeden oponentský posudek se zpracovává k habilitační práci – viz § 72 zákona o vysokých školách). Takový nárok nevyplývá ani z § 47b odst. 1 zákona o vysokých školách. Ten pouze ukládá *zveřejňovat posudky oponentů a záznam o průběhu a výsledku obhajoby*. Ani žalovaní ostatně nesdělili, na základě jaké normy byl druhý posudek vydán, resp. z jakého důvodu bylo požadavku stěžovatelky na vypracování dalšího posudku vyhověno. Nezpochybňují však, že posudky vydány byly. To ostatně vyplývá i ze spisového materiálu (shora rekapitulován). Z něho současně nevyplývá, že by druhý posudek neměl žádnou relevanci k obhajobě diplomové práce stěžovatelky. K tomu viz e-mailovou korespondenci stěžovatelky s doc. K., který stěžovatelce potvrdil, že v průběhu obhajoby její práce byly předloženy dva oponentní posudky vč. toho, který vypracoval on sám, jakož i korespondenci s dr. P., který stěžovatelce potvrzuje, že druhý oponentský posudek je součástí jejího spisu (ve kterém je zaznamenán průběh státní zkoušky), a doporučuje jí, aby se obrátila na studijní oddělení s žádostí o vložení druhého posudku do databáze. Dále lze zmínit ve spisu založený rozpis obhajob, v němž jsou uvedeni oba oponenti, jakož i to, že druhý posudek byl následně zveřejněn v databázi (spolu s diplomovou prací, prvním posudkem a dalšími dokumenty), odkud byl následně odstraněn. Ani sami žalovaní přitom nedokládají, že by byl druhý posudek před obhajobou právně odstraněn (odklizen), popř. podle jaké normativní procedury, resp. že by neměl žádnou relevanci při obhajobě. Nutno dodat, že první posudek navrhoval hodnotit diplomovou práci stěžovatelky „velmi dobře“, druhý posudek navrhoval hodnocení „výborně“, kterým byla práce nakonec skutečně ohodnocena. Z ničeho nevyplývá ani to, že by první posudek měl být nadřazen druhému posudku. Pokud pak bylo ze strany žalované následně tvrzeno, že druhý posudek byl pouze „pomocným posudkem“, konstatuje soud, že obsah spisového materiálu takový závěr nepodporuje. Druhý posudek jako pomocný nazván není (je označen jako „opponentský posudek“) přičemž i z jeho obsahu vyplývá, že se jednalo o posudek oponenta k předložené práci. V této souvislosti nelze přehlédnout ani to, že druhý posudek je (na rozdíl od prvního posudku) zpracován na formuláři pro diplomové práce, je mnohem obsáhlejší a podrobnější než první posudek (na rozdíl od něho obsahuje i správný název práce), a nadto jej vypracoval přímo garant oboru, a to na základě jednání s děkanem.

[26] Žalovaní nepoukazují ani na žádné relevantní ustanovení vnitřních předpisů, které by mělo zveřejnění druhého posudku v databázích bránit. Pokud jím má být čl. 18 odst. 5 Pravidel pro organizaci studia na FSV UK, nutno uvést, že podle tohoto ustanovení *„každou předloženou práci musí písemně posoudit její vedoucí a jeden oponent. Oponenta práce určuje garant příslušného studijního programu po odevzdání práce.“* Uvedené ustanovení tedy upravuje proces posuzování prací, nikoliv však jejich zveřejňování v databázích. Zde je třeba akcentovat i povahu vysokých škol a jejich vnitřních předpisů. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009 - 141, veřejnou vysokou školu je nutné vnímat jako právnickou osobu svého druhu s charakteristickými rysy veřejnoprávní korporace, realizující jak korporativní veřejnou samosprávu, tak státní správu, která na ni byla přenesena. Veřejná vysoká škola, resp. její orgány rozhodující o právech a povinnostech studentů vystupují nikoli nezávisle na svém charakteru veřejné korporace, ale právě z důvodu svého charakteru veřejné korporace, tedy jako nositelé pravomocí. Bez ohledu na to, zda konkrétní pravomoc představuje výkon samosprávy

pokračování

nebo přenesené státní správy, je veřejná vysoká škola vždy vázána zákonem. Platí pro ni totiž zásada, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Při ukládání povinností je tak i pro samosprávu určující primárně zákonná úprava, v jejíchž mezích se musí pohybovat. To platí jak pro tvorbu vnitřních předpisů veřejné vysoké školy, tak pro jejich následnou aplikaci při rozhodování o právech a povinnostech adresátů (obdobně viz též rozsudek ze dne 4. 7. 2013, č. j. 7 As 41/2013 - 37).

[27] Nejvyšší správní soud rozumí logice argumentace městského soudu, přičemž ani nezpochybňuje jeho závěr, že vnitřní předpisy se nezabývají možností vypracování druhého oponentského posudku. Z uvedeného závěru však v nynějším (atypickém) případě nelze dovodit nemožnost zveřejnění druhého posudku v databázích. Zákon o vysokých školách ukládá zveřejnit *opponentské posudky*, přičemž v dané atypické věci byly vydány dva oponentské posudky. Pokud za této specifické situace oba posudky v příslušných databázích zveřejněny nebyly (byl zveřejněn pouze jeden), nelze s ohledem na znění § 47b odst. 1 vysokých školách dovozovat nedotčení stěžovatelčiných práv. Nelze současně vyloučit ani to, že nezveřejnění pro stěžovatelku příznivějšího posudku v databázích se může projevit i v jejím dalším studijním či pracovním působení.

[28] Z uvedených důvodů kasační soud nesouhlasí s vyústěním rozsudku městského soudu, že nezveřejnění druhého posudku nemohlo představovat porušení práv stěžovatelky, což vedlo městský soud k zamítnutí žaloby z důvodu nesplnění jedné ze zákonných podmínek ve smyslu § 82 s. ř. s. Podle názoru Nejvyššího správního soudu postup orgánů veřejné moci v dané věci zasáhl do veřejných subjektivních práv stěžovatelky, jejichž ochranu svěřuje zákon správním soudům (srov. § 2 a násl. s. ř. s.), přičemž příp. pochybení na straně orgánů veřejné moci nelze klást k tíži dotčených osob – v daném případě stěžovatelky (podpůrně srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 106/2018 - 45, ze dne 17. 12. 2019, č. j. 1 As 112/2019 - 32 atp.). Zvolené řešení považuje soud i za spravedlivé, a to vzhledem ke konkrétním okolnostem dané věci. Výše uvedené současně nelze vykládat tak, že by každý student měl (bez normativní opory) právo na vydání vícero oponentských posudků k jedné práci. Nejvyšší správní soud posuzoval otázku, zda (za situace, kdy dva oponentské posudky vydány byly), bylo možno z právní úpravy dovodit právo na jejich zveřejnění v příslušných databázích, nikoliv otázku, zda má student právo na vypracování vícero oponentských posudků k jedné práci.

[29] S ohledem na právě uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. V tomto řízení bude městský soud vázán názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v nynějším rozsudku, přičemž důkladně vypořádá všechna žalobní tvrzení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.)

[30] V novém rozhodnutí městský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu